E.I. EDUCACIÓ Infantil

Començar de nou

Sent%

QÃ¼estions per al diÃ leg:

1. Tenim fills originals o fotocòpies? Fem el que podem o el que diuen?
2. Quins són els models?
3. Què pertany a casa i què a l'escola?

Parlem-ne tots plegats!



Avui la Mònica ha tornat molt nerviosa de l'escola. Penso que la causa és la situació que estem vivint: la mascareta, la distància, rentar-se les mans... tot plegat fa que allò que fèiem normalment ens costi més. Amb llàgrimes als ulls, em deia que no podia més i que se li feia gran tornar a l'escola. D'altra banda, els seus companys veig que ho porten més o menys bé; alguns continuen amb l'alegria de sempre i el bon humor.

El Pol és qui millor s'ho ha pres. L'única cosa que troba a faltar és jugar a la pilota al pati amb tots els companys. Ara vol celebrar el seu aniversari amb els amics, igual que el Roger; però a veure com li fem entendre que això no pot ser.

La cosa és que el Roger va celebrar-lo a casa seva fa cosa d'un mes i s'ho van passar d'allò més bé; però és clar, per a començar, els pares del Roger tenen molts diners i es poden permetre gastar-se no sé quants euros en pallassos, mags i pastissos espectaculars; aquest nen viu en una casa que té un terreny molt gran i, a més a més, el seu aniversari el va fer en una altra situació de la pandèmia.

Ara per ara, el Pol continua de morros i la mare, desbordada, ha arribat a parlar d'això a la tutora per a veure què pot fer. La tutora, sorpresa, li diu que ella i la seva parella han de poder resoldre la situació en família. Que hi ha una sèrie de coses que són més aviat de casa, com els valors, les normes, l'educació... Una situació un xic incòmoda per a tots, perquè la mare és la Mònica, és mestra i és companya de la tutora del Pol i jo, el marit.

col·laboració de la CCAPAC) per afavorir la relació família escola en el centres educatius.
www.escolacristiana.org/feac | feac@escolacristiana.org

Butlletí FEAC de Fundació Escola Cristiana de Catalunya està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 No adaptada de Creative Commons

E.P. EDUCACIÓ Primària

100X100 FEAC

FEAC 100X100

QÃ¼estions per al diÃ leg:

1. Què ha significat per a vosaltres l'espai FEAC de l'escola?
2. Teniu a casa diàlegs a partir dels temes FEAC de l'escola?
3. Quins temes us han resultat més controvertits? Quins us han ajudat més?

Parlem-ne tots plegats!



La Maria és mare de dos fills: en Xavier i la Núria, de 10 i 8 anys, respectivament. Ara fa dos anys, la seva parella i pare dels seus fills va morir en un accident de cotxe. La Maria, després de passar per aquest tràngol tan trist, ha volgut continuar venint a les trobades FEAC de l'escola. Per a ella és %13irrenunciable%13. Quan li demana ajuda a la seva mare, l'àvia d'en Xavier i la Núria per venir a casa a fer de cangur dels nets, la bona dona li diu amb tota la bona intenció...

- Maria, vols dir que et convé anar a una altra reunió a l'escola? No és que no vulgui venir a casa teva a ajudar-te. Ja saps que m'encanta sopar amb els meus nets. Però jo preferiria que anessis al cinema, al teatre o a ballar. Et convé distreure't...
- És que no és ben bé una reunió d'escola...
- Doncs si vols que et digui la veritat, tampoc no et convé anar a escoltar una conferència, que serà una llauna.
- No t'amoïnis, mare, que per a mi anar a aquestes reunions és d'una gran ajuda. A l'espai FEAC em sento acompanyada, compresa, i és el lloc on puc buidar el pap quan em sento confosa o desorientada. Tinc plena confiança en l'equip FEAC de l'escola, tant els pares com els professors són capaços de fer-me costat i ara més que mai; això em fa molta falta.
- Noia, si és així, ja pots comptar amb mi tots els cursos -diu l'àvia convençuda. Saps que faré? -diu la Maria a la seva mare-. A partir d'ara, quan torni t'explicaré el tema que haurem treballat, estic segura que a tu també t'agradarà parlar-ne.

col·laboració de la CCAPAC) per afavorir la relació família escola en el centres educatius.
www.escolacristiana.org/feac | feac@escolacristiana.org

Butlletí FEAC de Fundació Escola Cristiana de Catalunya està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 No adaptada de Creative Commons

Avís Legal

Redacció de continguts: Equip FEAC de la FECC | Disseny i programació:

E.S. EDUCACIÓ Secundària

FROM SCRATCH (Des de zero)

Sent % FEAC

QÃ¼estions per al diÃ leg:

1. La nostra relació amb l'escola es basa en la confiança?
2. Cal que els pares confiïn més en els mestres i els mestres en els pares. Què opines?
3. Com ha de ser la mirada del mestre?

Parlem-ne tots plegats!



CONVERSES
Maria, mare d'en Miquel (15 anys)
Jo no sé què hem de fer perquè l'escola importi a tothom. La veritat és que em preocupa. El meu fill està en una edat complicada i necessito confiar en l'escola. Vull creure-hi! No tenim temps per saber tot el que fa i si l'escola fa la seva part. Em sento més alleujada.
Núria, mare de la Roser (16 anys)
Aquest any ens ha tocat un professor que no és bo. No té cura de la meva filla com jo voldria. No sé si para atenció. La veritat és que no hi confio gaire. La Roser només em diu que no li fa cas. Jo ja sé que, a vegades, és una mica pesada, però li hauria de fer cas. Li posa molts deures i no tenim temps de fer-los tots. No m'agrada que s'estressi! Hi hauré d'anar a parlar i deixar les coses clares.
Josep, pare de la Ruth (13 anys)
Jo confio en la professora de la Ruth. Crec sincerament que deuen saber fer bé la feina i la fan tant bé com saben. S'han format a les nostres escoles i universitats. És el capital que tenim. Perquè tu a la teva feina també ho fas, oi? Per tant, jo hi confio plenament. Només ens faltaria no fer-ho; la meva dona i jo patiríem molt sempre desconfiant. De cap manera!
Miquel, pare d'en Joan (14 anys)
M'agrada com la professora mira a en Joan. Se sent valorat i reconegut quan participa a classe. Té tant de tacte i és tan dolça que en Joan ha canviat des que la té en aquest curs. Quin regal! És crítica i amablement exigent! Estic segur que en Joan aprendrà molt, ja estem veien els primers resultats. Té un interès per tot el món científic i el més insòlit ens ha demanat llibres per llegir sobre el virus del COVID.
Extret i adaptat de: https://www.catorze.cat/noticia/12661/enric-prats-cal-pares-confiin-mes-mestres-mestres-pares

col·laboració de la CCAPAC) per afavorir la relació família escola en el centres educatius.
www.escolacristiana.org/feac | feac@escolacristiana.org

Butlletí FEAC de Fundació Escola Cristiana de Catalunya està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 No adaptada de Creative Commons

Família Escola Acció Compartida num. 100

FE CRÉIXER En la fe

Sentiment FEAC

Visca l'àvia de la Rosalía!



A l'inici del confinament pandèmic, el 20 de març, la cantant Rosalía va penjar la pregària del parenostre al seu Twitter. Més endavant, el periodista Jordi Évole l'entrevistava a #LoDeQuédateEnCasa3 i va aparèixer la pregunta sobre el parenostre. El diàleg, que podeu trobar aquí, és molt interessant i el reproduïm:
Jordi Èvole: Pusiste el otro día en tu Twitter el padrenuestro.
Rosalía: Sí, sí.
Jordi Èvole: ¿Rezas? Rosalía: A mi manera. Yo lo puse porque mi abuela, cuando yo era pequeña y me quedaba a dormir con ella, me lo rezaba siempre antes de dormirme. Pero bueno, yo sí que intento cada día, antes de ir a dormir, agradecer todas las cosas buenas y positivas que haya en el mundo o a mi alrededor. Intento como tomar conciencia de ello porque eso me ayuda a estar más anclada.
D'aquest comentari de la Rosalía, en podem destacar aspectes molt bonics i suggeridors: Visca l'àvia!
Tots necessitem algun "sherpa de les altures", un mestre espiritual, un pedagog del transcendent... o com vulguem dir-ne. Si tenim sort, com la Rosalía, podem trobar aquest mestratge ben a prop, dins de casa i dels familiars o amics propers. Pot passar que el mestratge es quedi en una etapa de la infantesa, això ja és tot un tresor!, però cal seguir buscant gent que ens acompanyi en aquesta recerca. Com a escola cristiana, seria desitjable que els alumnes també poguessin trobar un acompanyament espiritual (conjuntament al que ara anomenem "emocional" o "d'interioritat") en altres persones de confiança dins la comunitat educativa. Educar integralment la persona també implica no escapçar la dimensió espiritual.
Fer examen del dia per viure la vida. Deia ja el filòsof Sòcrates que "una vida sense examen no paga la pena de ser viscuda". Fer examen del dia no és un "judici final avant la lettre" on comptar què he fet bé o què he fet malament, i així posar-me medalles o castigar-me. La perspectiva cristiana de l'examen diari tampoc és un mindfulness evasiu "per sentir-me bé" i evitar prendre pastilles per dormir. Fem l'examen del dia perquè ens agrada la vida i volem ser agraïts amb el Déu de la vida! Fer l'examen del dia, assaborir el que ha passat, ens ajuda a estar atents i respondre amb humilitat, tocant de peus a terra, què podem aportar el dia següent.
Ancorar-se a l'Esperança. La pregària, ja sigui el parenostre, ja sigui agrair les coses bones que passen i que "no hem comprat" (gratuïtes), no ens aliena ni ens fa estar en el món d'una manera estranya o rara. La pregària ens ajuda, com diu Rosalía, a estar "més ancorats", més centrats, a saber on som i per què. Curiosament, l'àncora, "en color cristiano", és el símbol de l'Esperança (una de les tres anomenades "virtuts teologals": Fe, Esperança i Caritat, que trobem a l'Himne de l'Amor: 1a Cor 13). Precisament perquè estem ancorats en la pregària podem "en-cor-ar-nos" anhelant un altre món possible. Potser anem descobrint una Rosalía "diferent" sense deixar de ser ella mateixa. Potser ara sí que podem entendre, per exemple, aquella noia que va fer,

www.escolacristiana.org?butlleti=100&article=217

QÃ¼estions per al diÃ leg:

1. Fins i tot una famosa cantant com la Rosalía és fruit d'un humus (terra) que li ha donat oportunitats. Som conscients de ser (la família i l'escola!) terra de cultiu del futur dels nostres fills? Com treballem conjuntament aquest camp?
2. A vegades busquem desesperadament "recursos" per treballar la fe a casa (ep!, que van molt bé!) però, com indica la relació de Rosalía amb la seva àvia, com treballem les relacions personals amb els nostres fills/alumnes? Potser, més que "coses", els infants i joves necessiten "persones". La fe és, bàsicament, testimonial!
3. Tant a l'escola com a casa tenim alguna estona per donar gràcies i demanar perdó per les coses que hem viscut al llarg del dia o la setmana? No hi ha millor "treball en la interioritat" que una vida lúcida amb els propis sentiments, els dels altres i la relació amb el transcendent. No és això també el que, en certa manera, va fent el programa FEAC al llarg d'aquests 100 butlletins?

Parlem-ne tots plegats!

Butlletí FEAC de Fundació Escola Cristiana de Catalunya està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 No adaptada de Creative Commons

tota sola, el Camí de Santiago quan tenia dinou anys (notícia aquí).

col·laboració de la CCAPAC) per afavorir la relació família escola en el centres educatius.
www.escolacristiana.org/feac | feac@escolacristiana.org

Butlletí FEAC de Fundació Escola Cristiana de Catalunya està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 No adaptada de Creative Commons

Avís Legal

Redacció de continguts: Equip FEAC de la FECC | Disseny i programació: